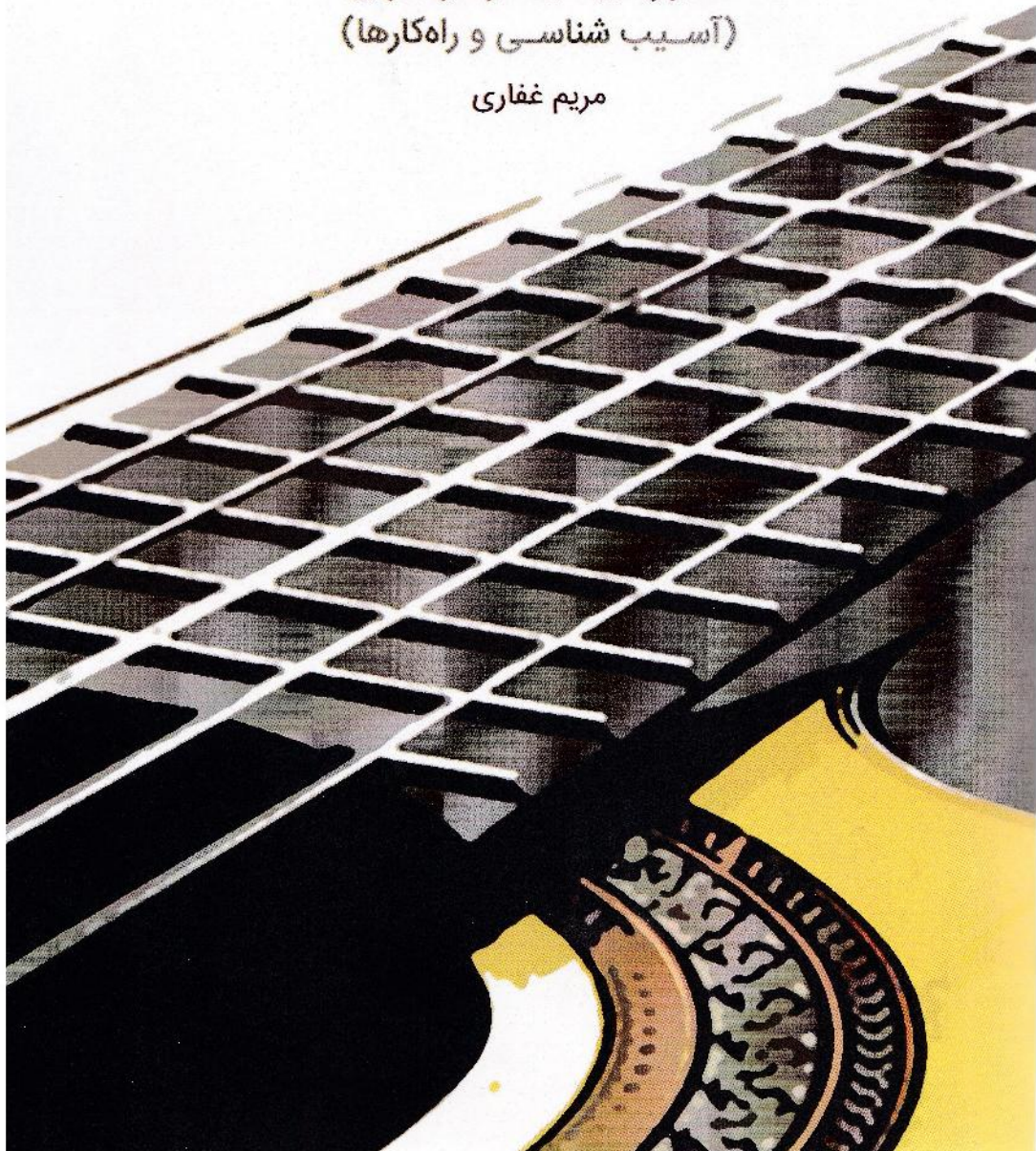

آموزش گیتار در ایران

(آسیب شناسی و راهکارها)

مریم غفاری

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

غاری، مریم، ۱۳۶۴ -	سرشناسه
آموزش گیتار در ایران (آسیب شناسی و راکارها) / مریم غفاری	عنوان و نام پدیدآور
تهران هم آواز، ۱۳۹۸.	مشخصات نشر
۹۶ ص: مصور (پختی رنگی) جدول، نمودار. ۱۴/۵×۲۱/۵م	مشخصات ظاهری
978-600-7454-21-3	شابک
فیبا	وضعیت فهرست نویسی
کتابنامه	یادداشت
گیتار -- ایران	موضوع
Guitar -- Iran	موضوع
گیتار -- ایران -- آموزش	موضوع
Guitar -- Instruction and study -- Iran	موضوع
گیتار -- آموزش	موضوع
Guitar -- Instruction and study	موضوع
گیتار زنان -- سرگشتنامه	موضوع
Guitarists -- Biography	موضوع
MT585	رده بندی کنگره
۷۸۹،۷۹	رده بندی دیویی
۵۸۴۸۴۹۷	شماره کتابشناسی ملل
فیبا	اطلاعات رگرید کتابشناسی

آموزش گیتار در ایران (آسیب شناسی و راه کارها)
مریم غفاری

آماده سازی و امور فنی پیش از چاپ: طرح فروش
چاپ اول: تابستان ۱۴۰۰، شماره گان: ۳۰۰، قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان
چاپ و صحافی: افست گرافیک
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۵۴-۲۱-۳
ISBN: 978-600-7454-21-3

نشر هم آواز: تهران، خیابان انقلاب، بین بهار و بیج شمیران، پلاک ۴۰۰
طبقه دوم، شماره ۷، کدپستی: ۱۱۴۸۸۷۳۸۳۶
تلفن: ۷۷۶۱۲۶۸۲ - ۷۷۶۱۲۹۲۱ - ۰۹۹۱ ۲۳۷۷۹۱۵
www.hamaavaz.com info@hamaavaz.com

تمامی حقوق این اثر برای ناشر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد به هر شکلی، بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

فهرست مطالب	
۸	یادداشت مؤلف
۹	مقدمه
۱۱	فصل اول: جایگاه گیتار کلاسیک در ایران و جهان
۱۲	خاستگاه و تاریخچه ساز گیتار
۱۶	آهنگسازان مطرح تاریخ گیتار کلاسیک
۲۳	گیتار کلاسیک در ایران
۲۸	گیتار کلاسیک در موسیقی معاصر
۳۱	فصل دوم: مروری بر ادبیات پداگوژی و متدهای آموزشی گیتار کلاسیک
۳۲	پداگوژی چیست؟
۳۳	تاریخچه‌ی پداگوژی
۳۳	تعریف تدریس و تحلیل مفاهیم یادگیری
۳۴	یادگیری و عوامل مؤثر بر آن
۳۵	پداگوژی موسیقی
۳۶	عوامل تأثیرگذار در آموزش موسیقی
۳۸	نحوه ارزیابی استعداد هنرجوی موسیقی
۴۰	پداگوژی گیتار کلاسیک
۴۱	ویژگی‌های پداگوگ گیتار کلاسیک
۴۲	متد آموزشی
۴۲	بررسی کتاب‌های آموزشی
۵۰	انتخاب ریپرتوار
۵۳	فصل سوم: پداگوژی گیتار کلاسیک در ایران و جهان
۵۴	آموزش گیتار کلاسیک در جهان
۵۶	آموزش گیتار کلاسیک در ایران
۶۰	بررسی تطبیقی
۶۲	یافته‌ها
۶۵	نمودارها
۷۱	متدهای آموزش گیتار کلاسیک در جهان
۷۱	متدهای آموزش گیتار کلاسیک در ایران
۷۲	بررسی تطبیقی
۷۲	یافته‌ها
۷۳	فستیوال‌های گیتار کلاسیک در جهان

۷۴	فستیوال‌های گیتار کلاسیک در ایران
۷۵	بررسی تطبیقی
۷۵	یافته‌ها
۷۶	مستر کلاس‌های گیتار کلاسیک در جهان
۷۷	مستر کلاس‌های گیتار کلاسیک در ایران
۷۷	بررسی تطبیقی
۷۸	یافته‌ها
۸۱	فصل چهارم: بحث و نتیجه‌گیری و ارائه راهکار درباره پدافکوزی گیتار کلاسیک در ایران
۸۹	پیوست
۹۱	فهرست منابع

خاستگاه و تاریخچه ساز گیتار

گمان می‌رود که تاریخ نواختن گیتار از دوران باستان در منطقه خاور نزدیک آغاز شده باشد. باستان‌شناسان در این منطقه سازها و تصاویری از آن‌ها کشف کرده‌اند که نشانه‌هایی از قلمرو نسبتاً ناشناخته پیدایش این ساز محسوب می‌شود. در میان مصنوعات که از طریق حفاری‌های شهر بابل به دست آمده است، لوحه‌هایی گلی دیده شده که در آن پیکره‌های انسان‌هایی را نشان می‌دهد که در حال نواختن سازهایی هستند که برخی از آن‌ها شباهت کلی به گیتار دارند.

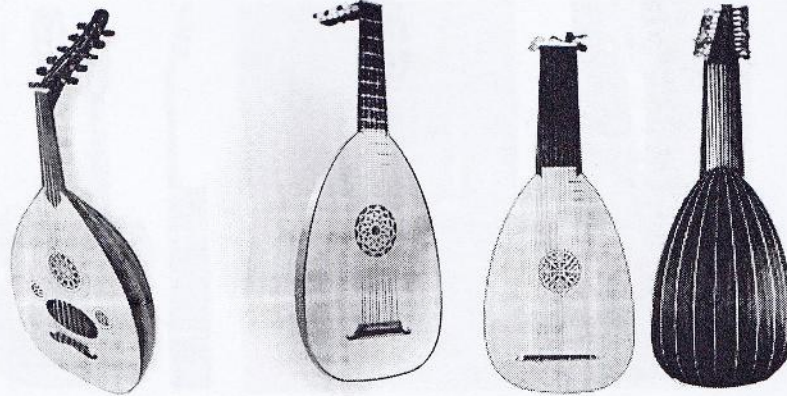
واژه *guitar* در زبان انگلیسی، *gitarre* در آلمانی و *guitare* در فرانسوی همگی مشتق شده از واژه *guitarra* در زبان اسپانیایی هستند که آن خود از واژه قیثاره در زبان عربی-اندلسی مشتق شده است. این واژه نیز خود مشتق شده از واژه لاتین *cithara* است که نسبت آن به واژه *κιθάρα* در یونانی باستان می‌رسد. این واژه یونانی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم از واژه پارسی کهن سیتار (سه‌تار) آمده است. این ساز از انواع سازهای زهی-زخمه‌ای است و دارای یک بدنه مسطح و یک دسته که تا یک سوم طول بدنه پیش آمده و یک سر تشکیل شده است که گوشی‌های کوچک در اطراف آن جا گرفته‌اند. این ساز دارای شش سیم است که هر سیمی به یک گوشی بر روی سردسته وصل و توسط گوشی‌ها کوچک می‌شود. این ساز به صورت پرده‌بندی شده است و روی دسته آن ۱۹ فرت وجود دارد که هفت تا از فرت‌ها روی جعبه ساز قرار دارند. گیتار ساز تک‌نواز و هم‌نواز است که کاربرد آن امروزه در سبک‌های گوناگون تفاوت دارد. در قرن ۱۴ میلادی گیتار از اسپانیا به سراسر اروپا راه پیدا کرد و در طول قرن ۱۷ میلادی از محبوبیت بسیاری برخوردار شد. (ناظم پور، ۱۳۹۲، ۴۸)

امروزه گیتار انواع مختلفی دارد که با توجه به نوع آن در هر سبکی استفاده می‌شود:

گیتار کلاسیک (تصویر شماره ۹)، گیتار فلامنکو (اسپانیایی)، گیتار آکوستیک، گیتار الکتریک، گیتار بیس.

«این ساز از انواع سازهای زهی - زخمه‌ای و از این بابت، بیشتر شبیه عود است و مانند آن از یک بدنه (که سطح رو و پشت آن مساوی است)، یک دسته (که تا یک سوم طول بدنه پیش آمده) و یک سر که گوشی‌های کوچک در اطراف آن جا گرفته‌اند، تشکیل شده است.» (منصوری، ۱۳۹۲، ۲۰۵)

روایت‌های متفاوتی در خصوص تاریخچه گیتار وجود دارد. عده‌ای بر این عقیده‌اند که گیتار از مصر سرچشمه گرفته است و عده‌ای نیز بر این باورند که آن از سیتارای یونانی-آشوری گرفته شده است که به وسیله رومی‌ها به اسپانیا آورده شده. همچنین برخی عقیده دارند که گیتار نتیجه تحول لوت (تصویر شماره ۱ و ۲) در اروپا است و لوت نیز خود تحول یافته عود (تصویر شماره ۳) و برپت است.

تصویر ۱- لوت رنسانس (فاشر، ۱۳۸۸: ۶۴) تصویر ۲- لوت باروک (فاشر، ۱۳۸۸: ۶۴) تصویر ۳- عود عربی (ناظم پور، ۱۳۹۲: ۵۴)

در زمان حکومت اسلامی در اروپا این ساز توسط زریاب و چند تن از شاگردانش به اندلس برده شد. در اوایل قرن هشتم میلادی برادران موصلی موسیقیدان‌های دربار هارون الرشید (خلیفه عباسی) بودند. در یک میهمانی که خلیفه از اجرای موسیقی بسیار مسرور شده بود غلامی ایرانی به نام زریاب به آن‌ها هدیه داد. زریاب که در موسیقی بسیار با استعداد بود از صاحبان خود پیشی گرفت و به این دلیل مورد حسادت اطرافیان قرار گرفت و به اندلس تبعید شد. حاکم اندلس از او به خوبی استقبال کرد و او را مورد لطف خود قرار داد و زندگی مرفهی برای او فراهم کرد؛ او که استعداد زیادی در آهنگسازی داشت چند هزار اثر خلق کرد که از محبوبیت بسیاری میان مردم برخوردار بود. مکتب نوازندگی زریاب در قرن ۹ و ۱۰ میلادی مکتب پیشرو در اسپانیا به حساب می‌آمد. (طهرانیان، ۱۳۸۸: ۱۱)

به گیتار، کیتارا یا قیتارا می‌گفتند و نام کنونی آن برگرفته از همین نام است، در واقع وجود پسوند تار در نام گیتار می‌تواند مؤید این باشد که گیتار سازی ایرانی است.

تاریخ نخستین ساز زهی شناخته شده در اروپا که می‌تواند ریشه در این منطقه داشته باشد به قرن سوم پس از میلاد برمی‌گردد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که این ساز دارای جعبه صوتی مدوری بوده که به تدریج باریک شده و به یک دسته پهن منتهی می‌شده است. این نوع ساز سال‌ها همچنان مورد استفاده بوده است. شرحی از سازهایی وجود دارد که تاریخشان به زمان سلسله شارل کبیر می‌رسد و احتمالاً در فرانسه یا آلمان ساخته شده بودند. این سازی مستطیل شکل بوده و طول جعبه آن با طول دسته‌اش تقریباً برابر بود و در انتهای دسته آن سطح مدور و پهن‌تری قرار داشته که برای وصل کردن سیم‌ها میخ‌های کوچک چوبی روی آن نصب شده است.

«از قرن یازدهم میلادی به بعد، سازهایی مشابه عود در اروپا معمول گردید که می‌توان گفت از مشتقات عود هستند و مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از ماندولین (تصویر شماره ۵) و گیتار.» (شعبانی، بی‌تا، ۶۶)

محبوبیت گیتار را می‌توان به طبع دوره گردی نوازندگان کولی قرن ۱۱ تا ۱۳ نسبت داد. گیتار توسط نوازندگان دوره گرد اسپانیای از پروونس و از راه کاتالونیا وارد اسپانیا شده است. به طور کلی، این نوازندگان دوره گرد اروپای قرون وسطی بودند که با سفرها و اجراهای پی‌درپی خود فرهنگ موسیقایی را غنا بخشیدند و انگیزه زیادی برای گسترش گیتار در این قاره ایجاد کردند.

تا قرون وسطی اطلاعات قابل توجه در خصوص گیتار و پیشینه آن را باید از طریق نقاشی‌ها، مجسمه‌ها و

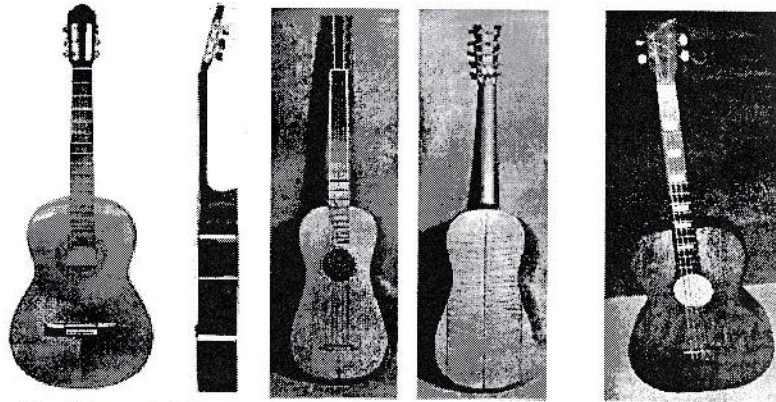
تصویر ۴ - ویتولا (فاشر، ۱۳۸۸: ۶۳) تصویر ۵ - ماندولین (ناظم بور، ۱۳۹۲: ۵۴) تصویر ۶ - گیتار بانته (فاشر، ۱۳۸۸: ۴۵)

نقش برجسته‌ها به دست آورد زیرا راهی غیر از اتکا به مدارک غیرمستقیم و جود ندارد؛ اما با شروع قرن ۱۶ مدارک روشن‌تری در خصوص شکل سازهایی به دست می‌آوریم که در زمان حاضر نیز وجود دارد. در اسپانیا ساز دیگری بنام ویتولا (تصویر شماره ۴) در اصل به گیتارای کوچک چهار سیم و پنج سیم شباهت داشت. در قرن ۱۶ سازی بنام لوت ساخته شد که تقریباً در سراسر قاره اروپا شدیداً مورد علاقه اشraf بود. لوت را مسلمانان ساکن شمال غربی آفریقا به اسپانیا آوردند.

اگرچه اسپانیایی‌ها به سرعت به این ساز علاقه‌مند نشدند، اما آهنگ‌هایی را دوست داشتند که با آن نواخته می‌شد. از این رو، در جستجوی سازی غیر از لوت برآمدند تا بتوانند این آهنگ‌ها را با آن اجرا کنند. اشraf به گیتارای عامه‌پسند که دارای چهار دبل سیم روی آوردند. اگرچه این ساز وسیله مناسبی برای تأمین نیازهای موسیقی پیچیده پلی‌فونیک نبود. به علاوه، اشraf و نجیا گیتار را به عنوان سازی که در آن زمان موردپسند عوام بود نفی می‌کردند. برای رفع این‌گونه مشکلات اندازه گیتار چهار سیم بزرگ‌تر شد و به سازی شش دبل سیم بدل گشت که ویتولا نام گرفت. این ساز در شکل نهایی خود گیتاری بود با شش دبل سیم ساخته شده از جنس روده، دبل بودن سیم‌های ویتولا کاملاً شبیه سیم‌های ساز عود یا بربط است. شکل گیتار چهار سیم مصری پس از ورود به اروپا دستخوش تغییرات درخور توجهی شد زیرا تعداد سیم‌های آن بین سه، چهار و پنج متغیر بود. با این حال، گیتار چهار سیم (تصویر شماره ۷) تا پایان دوران قرون وسطی محبوب‌ترین ساز محسوب می‌شد. در قرن هفدهم حمایت اشrafیت اروپا از گیتار ابتدا موجب رسمیت یافتن و سپس ضرورت کاربرد آن شد. از این رو، تعداد آهنگسازان، نوازندگان و سازندگان گیتار به میزان قابل توجهی افزایش یافت. به تدریج، گیتار در سراسر اروپا فراگیر شد و از قرن ۱۷ به شکل امروزی درآمد و قطعات زیادی برای آن نوشته شده است. تأثیرات کشورهای ایتالیا، اسپانیا، آلمان و فرانسه در پیشرفت ساز گیتار حائز اهمیت است. گیتار شش سیم از سده هجدهم محبوبیت یافت که امروزه به نام گیتار کلاسیک شناخته می‌شود.

گیتار در زندگی موسیقایی ایتالیا نیز از اهمیت درخور توجهی برخوردار بود. تعداد انبوه نوازندگان گیتار و آهنگسازانی که در دوره باروک در ایتالیا می‌زیستند و بسیاری از آلات موسیقی به‌جامانده از این دوره ثابت می‌کند که این کشور در این دوره مرکز جهان گیتار بوده است. مهم‌ترین عاملی که سبب محبوبیت گیتار و غنای ادبیات آن در این کشور شد، ابداع روش زدن در نواختن این ساز در اسپانیا بود. به این دلیل گیتار در ایتالیا کیتارا اسپانیولا نامیده می‌شد. اسپانیایی‌ها این روش نوازندگی گیتار را از روش نوازندگی ویتولا اقتباس کردند.

تصویر ۷- گیتار چهار سیم (فاشر، ۱۳۸۸: ۶۴) تصویر ۸- گیتار پنج سیم (فاشر، ۱۳۸۸: ۶۵) تصویر ۹- گیتار شش سیم (فاشر، ۱۳۸۸: ۷۰)

گسترش اصطلاح کیتارا اسپانیولا در ایتالیا باعث شد تا در اواخر قرن هفدهم، به یک اصطلاح عمومی تحت عنوان گیتار اسپانیولیک تبدیل شود که تا به امروز نیز همچنان به کار می‌رود. در قرن هفدهم ایتالیا رسمی‌ترین مرکز گیتار جهان بود که تا قرن هجدهم نیز این جایگاه را برای خود حفظ کرد و سپس آلمان از این قرن به‌طور فزاینده‌ای در حوزه گیتار کلاسیک فعال شد و تعداد قابل‌توجهی از نوازندگان و آهنگسازان در این کشور به رقابت با آثار ایتالیایی پرداختند. از قرن هجدهم به بعد، بازناب موسیقی گیتار می‌توان در آثار نقاشی به‌ویژه در فرانسه و اسپانیا و در آثار نقاشانی چون فرانسیسکو گويا مشاهده کرد. ابداع گیتار هفت سیم روسی را نیز به آندری سیخرا نسبت می‌دهند. برتری گیتار هفت سیم در روسیه به‌هیچ‌وجه نتوانست نوع شش سیم آن را از حیات موسیقی این کشور خارج کند. (فاشر، ۱۳۸۸، ۲۰ تا ۴۰) «با نگاهی به گذشته می‌توان فرازونشیب‌های مختلفی را که گیتار در طول سده‌های گذشته طی کرده است، به‌عنوان راه و بیراهه‌هایی در نظر گرفت که همگی به یک مقصد منتهی می‌شدند و آن ساخت گیتار شش سیم بود.» (وید، ۱۳۸۸، ۷۷)

«گیتار تنها سازی است که خود مشتمل بر چندین رشته می‌شود: گیتار کلاسیک، گیتار فلامنکو، گیتار جز (پاپ)، گیتار دوازده سیم (فولک)، گیتار باس، گیتار هاوایی، گیتار کواترو و... تکنیک یا ظاهر این ساز در هرکدام از این رشته‌ها مخصوص به خود است...» (ص. مؤذن، ۱۳۶۲: ۵)

از آنجایی که گیتار کلاسیک ساز ارکستری نیست و به دلایل ساختاری و صدا قابلیت اجرا همراه با ارکستر کلاسیک را ندارد، در سبک کلاسیک همواره به صورت تک‌نواز حضور داشته است، اگرچه غالباً قطعاتی برای آنسامبل‌های کوچک برای دو گیتار تا پنج گیتار نیز نوشته شده است، اما معمولاً قطعات سولوی گیتار کلاسیک، تکنیکی‌تر و شناخته‌شده‌تر هستند.

امروزه گیتار در شکل‌های گوناگون برای اجرا در سبک‌های مختلف وجود دارد و معمول‌ترین شکل آن گیتار شش سیم است، ولی جنس سیم‌های متفاوت و فرم جعبه صدا، تعیین‌کننده قابلیت اجرایی آن‌ها در سبک‌هایی چون کلاسیک، جز، فلامنکو و حتی بلوز هستند. گیتار الکتریک نیز با الهام از گیتار کلاسیک، محصول قرن بیستم است و در سبک‌های راک، پاپ، متال و زیرشاخه‌های آن‌ها اجرا می‌شود.

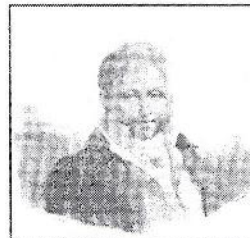

آهنگسازان مطرح تاریخ گیتار کلاسیک

در طول تاریخ آهنگسازان بی‌شماری برای گیتار کلاسیک آهنگسازی کرده‌اند و در هر دوره‌ای موجب تکامل و پیشرفت این ساز در سبک کلاسیک شده‌اند، اغلب آن‌ها نوازندگان چیره‌دست و مطرحی بوده‌اند که در کنار نوازندگی و آهنگسازی به تدریس گیتار کلاسیک نیز می‌پرداختند. برخی از آن‌ها تمام زندگی خود را پیوسته وقف گیتار کرده‌اند و خدمات بزرگی را به جامعه گیتار کلاسیک و موسیقی دنیا ارائه نموده‌اند؛ همچنین آثار و جزوات آموزشی آن‌ها سال‌هاست که در سراسر دنیا به عنوان متدهای آموزشی تدریس می‌شود. بی‌شک، بیشترین و تأثیرگذارترین آن‌ها از اروپا و کشورهای چون ایتالیا، اسپانیا و همچنین کشورهای آمریکای جنوبی بوده‌اند. مطالعه آثار و خدمات این هنرمندان در زمینه گیتار کلاسیک، به ما کمک می‌کند تا در عصر حاضر و به‌ویژه در ایران، نقش و جایگاه این ساز جوان را بیشتر بشناسیم و بدانیم که موسیقی گیتار کلاسیک دارای چه محدودیت‌هایی از نظر ساختاری برای اجرا در سبک کلاسیک بوده است و از سویی چه قابلیت‌ها و ویژگی‌هایی داشته است. همچنین برای آگاهی از روند پیشرفت گیتار کلاسیک در جهان، نیازمندیم که بدانیم موسیقی این ساز از چه نقطه‌ای آغاز و اکنون در چه نقطه‌ای ایستاده است، چه کارهایی برای آن تاکنون انجام شده است و چه کارهایی هنوز قابلیت بررسی و انجام دادن را دارد. همچنین این ساز غیر ایرانی اکنون در ایران چه جایگاهی دارد و کدام‌یک از هنرمندان برای پیشرفت و معرفی این ساز تلاش نموده‌اند. از این‌رو، در این بخش مروری بر زندگی حرفه‌ای آهنگسازان و نوازندگان برجسته این ساز خواهیم داشت.

فردیناندو کارولی

کارولی در سال ۱۷۷۰ در ناپل ایتالیا زاده شد. او پس از اینکه نواختن ویلن سل را آموخت و با جنبه‌های نظری موسیقی آشنا شد، بدون آموزگار به فراگیری گیتار پرداخت و به بالاترین سطح نوازندگی دست یافت. او در طی سال‌های بیپای کنسرت‌های زیادی در کشورهای اروپایی اجرا کرد و شهرت فراوانی کسب کرد، به طوری که در سفرش به فرانسه داشت با استقبال کم‌نظیری روبه‌رو شد. این گیتاریست، آهنگساز و معلم ایتالیایی در سال ۱۸۰۸ در پاریس اقامت گزید. تا قبل از او فرناندو سور گیتاریست برجسته شهر شناخته می‌شد. کارولی نوآوری‌های ارزشمندی در قطعات

تک‌نوازی گیتار و قدرت بالایی در آهنگسازی داشت، او همچنین اولین متد آموزشی گیتار را تألیف کرده است. آثار وی هنوز هم جزئی از برنامه نوازندگان گیتار است. (کارولی، ۱۳۸۲: ۱)

روش کامل آموزش گیتار، کتابی در زمینه هارمونی و تمرین‌هایی برای همراهی کردن با آواز از کارهای برجسته او بود. کارولی طی ۱۲ سال بیش از ۴۰۰ قطعه برای گیتار نوشت. (وید، ۱۳۸۸: ۹۱)

مائورو جولیانی

جولیانی نوازنده گیتار کلاسیک و ویولن‌سل، آهنگساز و یکی از پیشگامان گیتار کلاسیک در قرن نوزدهم میلادی اهل ایتالیا بود. او گیتار را به‌طور خودآموز فرا گرفته بود و در هجده‌سالگی اجرای کنسرت را آغاز کرد. وی ابتدا در موطن خود، ایتالیا و سپس در فرانسه به اجرای کنسرت پرداخت. از سال ۱۸۰۷ به مدت دوازده سال در وین اقامت گزید. مجله موسیقی چاپ وین در سال ۱۸۰۸ او را به عنوان یکی از بزرگ‌ترین استادان زنده کنونی معرفی کرد. (امیرانی، ۱۳۸۰: ۵)

سفرهای دوره‌ای برای اجرای آثارش او را در تمام اروپا به شهرت رساند؛ او به دلیل قدرت و لحن نوازندگی خاص خود همواره مورد استقبال قرار می‌گرفت. همچنین به علت موفقیت‌هایی که به دست آورد، در ردیف بهترین نوازندگان و آهنگسازان پیرکار در پایتخت اتریش در اوایل قرن نوزدهم قرار گرفت.

او به‌تنهایی توانست با مهارتی که در کنسرت‌هایش از خود نشان می‌داد نقش و جایگاهی خاص برای گیتار در موسیقی اروپا تعیین کند. او در وین با مطرح‌ترین چهره‌های اتریش و بزرگ‌ترین آهنگسازان وین چون بتهوون و روسینی آشنا شد و در کنسرت‌هایش با بهترین نوازنده‌ها و موسیقی‌دانان همکاری داشت. دستاوردهای او در آهنگسازی نیز قابل‌توجه است. آثار او شامل ۱۵۰ اثر شماره‌دار برای گیتار با محوریت گیتار قرن نوزدهم و آثار بسیار قوی برای تک‌نوازی گیتار و همچنین دو نوازی گیتار با فلوت و ویولن و کنسرتوهای متعدد برای گیتار است.

از جولیانی حدود ۳۰۰ اثر، از جمله ۳ کنسرتو برای گیتار و ارکستر، سونات‌هایی برای ویولن و گیتار و همچنین یک روش آموزش گیتار به‌جامانده است. دیابلی ناشر، آهنگساز و گیتاریست اتریشی همکاری نزدیکی با مائورو جولیانی داشت و قطعات او را به چاپ رساند.

